



کاتیک خوی گهوره ئادهمی دروستکرد مهسحی کرد بهسهر پشیتیدا هه موو پرۆحیک کهوته خوارهوه که دروستی کردوو هه تاوه کو پرۆزی قیامهت

له ئه بی هوره بیره وه - پرهزای خوی لیبیت- که پیغه مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: «کاتیک خوی گهوره ئادهمی دروستکرد مهسحی کرد بهسهر پشیتیدا هه موو پرۆحیک کهوته خوارهوه (هاته دهره وه له پشیه وه) که دروستی کردوو هه تاوه کو پرۆزی قیامهت، له نیوچه وانی هه موو مروۆفیکدا تیشکیک نوری (پرۆشنایی) دروستکرد، پاشان پیشانی ئادهمی دان، (ئادهم) فرمووی: «ئهی پهرهردگار، ئه وانه کین؟» (پهرهردگار) فرمووی: «ئه وانه نه وهی تۆن»، (ئادهم) پیاوئکی بینی نوری نیوچه وانی به لایه وه جوان بوو، فرمووی: «ئهی پهرهردگار، ئه مه کیه؟» (پهرهردگار) فرمووی: «ئمه پیاوئکه له کوۆتا ئومه ته کان له نه وه کانی تو پئی ده ووتریت: داود»، (ئادهم) فرمووی: «ئهی پهرهردگار، ته مه نیت چه ندیک داناوه (چه ندیک ده زی؟)»، (پهرهردگار) فرمووی: «شهست سال»، (ئادهم) فرمووی: «ئهی پهرهردگار، چل سال له ته مه نی منی بو زیاد بکه»، کاتیک ته مه نی ئادهم ته واو بوو؛ فریشته ی پرۆحکیشان - ملك الموت- هات بو لای، (ئادهم) فرمووی: «ئایا چل سال له ته مه نم نه ماوه؟»، (ملك الموت) فرمووی: «ئایا نه تبه خشی به کوره کهت: داود»، (پیغه مبهر - صلی الله علیه وسلم-) فرمووی: «ئادهم نکۆلی کرد بوئه نه وه کانیشی نکۆلیان کرد، وئادهم له بیرری چوو بوئه نه وه کانیشی له بیریان چوو، ئادهم گوناھی کرد بوئه نه وه کانیشی گوناھیان کرد [صه حیه] [تورمودی گنیراوبه تیه وه]

کاتیک خوی گهوره ئادهمی دروستکرد مهسحی کرد بهسهر پشیتیدا، هه موو مروۆفیک له نه وه کانی له پشیه وه دهرچوو که خوی گهوره دروستی ده کات هه تاوه کو پرۆزی قیامهت، وئهم مهسحکردن ودهرچوونه لهسهر هه قیقه ته، ونایبیت به واتایه کی تر لیکبدرتیه وه؛ وئهمیش مهزهه ب وعه قیده ی ئه هلی سونه وجه ماعه ته، وکاتیک دهرچوون له نیوچه وانی هه موو مروۆفیکدا تیشکیک نوری (پرۆشنایی دره وشاوه ی) دروستکرد، پاشان پیشانی ئادهمی دان، (ئادهم) فرمووی: «ئهی پهرهردگار، ئه وانه کین؟»، پهرهردگار فرمووی: «ئه وانه نه وهی تۆن، ئادهم پیاوئکی بینی نوری نیوچه وانی به لایه وه جوان بوو، فرمووی: «ئهی پهرهردگار، ئه مه کیه؟»، پهرهردگار فرمووی: «ئوه داوده، ئادهم فرمووی: «ئهی پهرهردگار، ته مه نیت چه ندیک داناوه (چه ندیک ده زی؟)»، پهرهردگار فرمووی: «شهست سال»، ئادهم فرمووی: «ئهی پهرهردگار، چل سال له ته مه نی منی بو زیاد بکه. پهرهردگار پئی فرموو: به خشیم به کوره کهت؛ داود. کاتیک فریشته ی پرۆحکیشان - ملك الموت- هات؛ ئادهم نکۆلی کرد چونکه کاتیک ته مه نی به خشی به داود له جیهائیکی تر دا بوو، بوئه نه وه کانیشی نکۆلیان کرد، وئادهم له بیرری چوو بوئه نه وه کانیشی له بیریان چوو، وئادهم گوناھی کرد چونکه له داره که ی خوارد بوئه نه وه کانیشی سه ریچی وگوناھیان کرد؛ چونکه مندا ل زور جار له باوکی ده چیت. داود شهست سال ته مه نی نووسرا بوو پاشان خوی گهوره چل سالی بو سهر ته مه نی زیاد کرد، و خوی گهوره زانیه به وه ی روویداوه و به وه ی رووده دات وئه گهر رووداوئیک رووی بدایه چۆن رووی دها، ده زانیت چی بوی نوسیوو له پاش ئه وه زیاد ی ده کات، و فریشته کان ته نها ئه و زانسته یان هه یه که خودا پئیانی به خشیوو و فیریانی کردوو، و خوی گهوره دهرباره ی شته کان ده زانیت پیش ئه وه ی روویدات و پاش ئه وه ی که رووده دات، بوئه زانیان ده لپن: سه ری نه وه وجیگیرکردن له په ره ی فریشته کانه، به لام زانستی خوی گهوره - سبحانه و تعالی- ناگوریت وشتیکی بو دهرناکه ویت که پیشتر زانستی سه باره ت نه بوو ییت؛ چونکه زانستی به هه موو شتیک هه یه، بوئه سه ری نه وه وجیگیرکردن لای خوی گهوره نییه له م بابه ته دا - له بابه تی زانستی (علمی) خوی گهوره به شته کان و رووداوه کان-، به لام له بابه تی تر دا وه کو ئه حکامه کان وشتی تر، خوی گهوره ده فرمویت: {يَمْحُوا بِاللَّهِ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ مَا يَشَاءُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْقَتَبِ}

[الرعد:39] واته: {خوا ويستى نهمانى لهسهر هه رچيهك بئت، لهناوى دهبات و دهيكوژننتتهوه، يان دهيهلنتتهوه و {پابهدارى دهكات، سه رچاوهى تو مار كراوى هه موو پرووداوه كان لاي ئه و زاتهيه

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10408>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

